

Arrest

nr. 336 613 van 26 november 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. TAILLAERT
Dorpsstraat 140
8300 KNOKE-HEIST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 maart 2024 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 15 oktober 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker wordt op 15 maart 2024 door de politiediensten van Brugge op heterdaad betrapt op feiten van winkeldiefstal en diefstal in een wagen met braak.

Op 19 maart 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Tegen deze beslissing stelt verzoeker geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Ook op 19 maart 2024 neemt de gemachtigde een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor drie jaar (bijlage 13*sexies*), aan verzoeker ter kennis gebracht op 20 maart 2024. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ BRUGGE op 15/03/2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer,:

*Naam : P. (...) S. (...) voornaam : K. (...) A. (...) geboortedatum : (...) 2003
geboorteplaats : (...) nationaliteit : Colombia*

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 19/03/2024 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Brugge op 15.03.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van winkeldiefstal en diefstal in wagen met braak.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

Op 4 april 2024 werd verzoeker gerepatrieerd naar Colombia.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In zijn synthesesamenvatting voert verzoeker in een enig middel de schending aan van het zorgvuldigheids- en proportionaliteitsbeginsel.

Ter adstruering van zijn enig middel, zet verzoeker het volgende uiteen:

"1.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Het proportionaliteitsbeginsel, als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen maar enkel om het onwettig te bevinden indien de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862).

De aangevoerde schending van het zorgvuldigheids- en proportionaliteitsbeginsel moet in casu worden onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen: 1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of; 2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd (...)"

2.

In casu heeft verweerder toepassing gemaakt van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker een inreisverbod van drie jaar op te leggen. Er werd aan verzoeker immers een verwijderingsbeslissing afgegeven waarbij er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.

3.

Verzoeker kan zich geenszins verzoenen met de duurtijd van het opgelegde inreisverbod:

- Vooreerst is het zo dat er geen rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden van de zaak. Verzoeker heeft verschillende familieleden in Europa (Spanje - Madrid), te weten neven en nichten, alsook ooms en tantes;*

- Verzoeker heeft geen 'voorgaanden'. Aan hem werd in België nimmer enig bevel betekend om het grondgebied te verlaten.*

- De duurtijd van drie jaar - zijnde de maximumtermijn - is niet proportioneel. Verzoeker verbleef volgens het dossier slechts nauwelijks enkele dagen in België, en zonder enig onderzoek naar en motivering omtrent de specifieke omstandigheden van de situatie werd verzoeker een inreisverbod van drie jaar opgelegd;*

- In zoverre er verwezen wordt naar vermeende feiten van diefstal, dient opgemerkt dat het vermoeden van onschuld dient te spelen en verzoeker geen voorgaanden heeft (blanco Strafrechtregister); Bovendien is het zo dat uit navraag bij het Parket blijkt dat er hoogstens een vereenvoudigd PV werd opgesteld, zodat de vermeende feitelijkeheden niet eens aan gerechtelijk gevolg zullen getoetst worden.*

- De standaard motivering inzake maatschappelijke impact volstaat niet om te besluiten tot de maximum termijn van het inreisverbod;*

- Verzoeker doet blijken van inzicht door geen beroep aan te tekenen tegen het BGV, doch meent dat een inreisverbod van drie jaar hem naar de toekomst te veel kansen ontnemt om zich op legitieme wijze terug bij zijn familie binnen de Schengenzone te begeven;*

4.

Gelet bovenstaande, is het door verzoeker aangehaalde middel gegrond.

5.

Verzoeker nam kennis van de inhoud van de nota houdende opmerkingen van verweerder.

De inhoud ervan overtuigt geenszins.

Verweerder gaat gans voorbij aan het gegeven dat:

- De vermeende feiten niet eens nopen tot enige gerechtelijke vervolging;*
- Verzoeker zijn medewerking heeft verleend aan een terugkeer naar Colombia;*
- De houding van verzoeker hem tot voordeel dient te strekken, niet in het minst rekening houdende met het gegeven dat diverse familieleden nog in Spanje verblijven, zodat een inreisverbod van 3 jaar disproportioneel overkomt, nu niets belet dat verzoeker op legitieme wijze zijn familie zou kunnen komen bezoeken?*

Het verzoek van concluant is gegrond."

2.2 Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Het proportionaliteitsbeginsel, als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen maar enkel om het onwettig te bevinden indien de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862).

In casu werd er aan verzoeker een inreisverbod van drie jaar opgelegd met toepassing van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). deze bepaling luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“§1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.”

Het staat niet ter betwisting dat in de bijlage 13septies van 19 maart 2024 aan verzoeker geen enkele termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegekend. Verzoeker toont dan ook niet aan dat verweerder geen toepassing mocht maken van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker een inreisverbod op te leggen.

Verzoeker meent echter dat er bij het bepalen van de duurtijd van dit inreisverbod onvoldoende rekening werd gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Hij wijst erop dat hij neven, nichten, ooms en tantes heeft die in Spanje wonen; dat hij geen voorgaanden heeft en dat hij slechts enkele dagen in België verbleef voorafgaand aan zijn arrestatie. Volgens verzoeker werd er geen afdoende onderzoek gevoerd omtrent de specifieke omstandigheden van zijn geval, waardoor een inreisverbod met een duurtijd van drie jaar disproportioneel zou zijn. Verder merkt verzoeker nog op dat er aangaande de vermeende feiten van diefstal een vermoeden van onschuld speelt. De vermeende feiten van diefstal zouden volgens verzoeker niet aan een gerechtelijk gevolg getoetst worden. Tenslotte betoogt verzoeker dat hij zijn medewerking heeft verleend aan een terugkeer naar Colombia waardoor zijn houding hem tot voordeel dient te strekken.

De Raad kan alleen vaststellen dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder bij het bepalen van de duurtijd van het bestreden inreisverbod wel degelijk rekening heeft gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker. Verweerder motiveert in de eerste plaats dat verzoeker volgens het TARAP/RAAVIS-verslag dat werd opgesteld door de politiezone van Brugge, waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt, door hen op 15 maart 2024 op heterdaad werd betrapt op feiten van winkeldiefstal alsook op feiten van diefstal met braak in een wagen. Verweerder opteert ervoor een inreisverbod met een duurtijd van drie jaar op te leggen gelet op de maatschappelijke impact van de strafbare feiten, het feit dat verzoeker niet heeft getwijfeld om de openbare orde te schaden alsook gezien het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde.

De Raad wijst erop dat verweerder vermog op grond van een eigen onderzoek een standpunt in te nemen met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid en op basis van deze feiten een beslissing te nemen inzake de verblijfsrechtelijke situatie van een vreemdeling. Het vermoeden van onschuld belet niet dat verweerder op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). Verzoeker toont overigens niet aan dat de in het voormeld rapport opgenomen feiten verkeerd zouden zijn. Aangezien uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door de politiediensten van Brugge werd gehoord voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing en dat met de verklaringen van verzoeker rekening werd gehouden door verweerder, dat de bestreden beslissing is gestoeld op de door de politiediensten op heterdaad gedane vaststellingen en verzoeker deze vaststellingen, zijnde een winkeldiefstal en een diefstal met braak in een wagen, niet uitdrukkelijk betwist, kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij uiteenzet dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn specifieke omstandigheden.

Betreffende verzoekers betoog dat hij familieleden heeft die in Spanje wonen, kan worden opgemerkt dat verweerder in de bestreden beslissing eveneens rekening heeft gehouden met verzoekers gezinsleven. Er wordt immers gemotiveerd dat verzoeker heeft verklaard geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben. Een schending van artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) wordt volgens verweerder dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker laat na uiteen te zetten waarom er *in casu*, in tegenstelling tot hetgeen wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, wel een schending van artikel 8 van het EVRM voorhanden zou zijn.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij betoogt dat hij nog maar enkele dagen aanwezig was in België voorafgaand aan zijn arrestatie. Uit de inreisstempel in verzoekers paspoort blijkt immers dat hij al sinds 23 september 2023 op het Schengengrondgebied verblijft. Dit motief werd eveneens opgenomen in de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 19 maart 2024 waarbij aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgegeven omdat hij langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen. Tegen deze beslissing heeft verzoeker geen beroep ingesteld, waardoor deze beslissing inmiddels definitief is geworden.

Het enige middel is dan ook ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vijftientig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN